

Barvy mlhovin

Emisní [mlhoviny](#) se jeví při pozorování v [dalekohledu](#) zelenavé, protože lidské [oko](#) je citlivé nejvíce na zelenou barvu (a zakázané čáry kyslíku a dusíku ve spektru mlhoviny jsou právě zelené). Na fotografii jsou obvykle červené, neboť fotografický materiál zachytí hlavně záření v červené vodíkové čáře.

Reflexní mlhoviny mají velmi nízkou plošnou jasnost a dalekohledem není možné je pozorovat barevně. Na fotografiích se ale zobrazí zřetelně modravé, protože jejich prach snáze propouští červené [světlo](#) a rozptyluje modré - a právě toto světlo mlhovinu zabarví.

[Planetární mlhoviny](#) je možné vidět barevně pouze na fotografiích. Vznikají kombinací monochromatických emisních čar, přičemž jsou prvky buzeny k záření v různých oblastech mlhoviny. Důsledky rozptylu na [částicích](#) prachu je možné vidět na Prstencové mlhovině M57: vnitřní část mlhoviny je modrá, střední žlutá a vnější oranžová, jak se průchodem světla mlhovinou rozptyluje ve větších [vzdálenostech](#) od centrální [hvězdy](#) světlo stále delších vlnových délek.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.